

# Telegraful Român

Organ național-bisericesc — Intemeiat în 1853 de M. Str. Șaguna 8  
APARE SĂPTĂMÂNAL

2 ex. (Of.)  
Asociațiunea pentru literatura română și  
cultura poporului român  
Sibiu

**Abonamentul:**  
Un an 900 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni  
125 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. —  
Pentru America 8 Dolari.

**Articole și corespondențe**  
se adresează **Redacției** Telegraful Român, Sibiu,  
strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se  
refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

**Prețul inserțiunilor**  
un șir petit 6 Lei pentru odată, dacă se publică  
de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

**Abonamentele și inserțiunile**  
se adresează **Administrației** ziarului Telegraful  
Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

## CUVÂNTAREA

rostită de I. P. Sf. Mitropolit NICOLAE, cu prilejul  
recepției care a avut loc la reședința mitropolitană,  
de Anul Nou 1942

Domnule General Comandant,  
Domnilor Generali,  
I. P. C. Părinte Arhim.-Vicar,  
Domnule Prefect,  
Domnule Rector,  
Domnule Primar,  
Doamnă Prezidentă,  
Doamnelor și Domnilor,

Din toată inima Vă mulțumesc  
pentru caldele urări ce mi le faceți  
cu prilejul schimbării anului. Eu le  
refer pe toate la sfânta noastră Bi-  
serică, pentru că ea este acea insti-  
tuție divină care dealungul unor  
vremuri grele, a ocrotit sufletul nea-  
mului nostru.

Noi primim din mâna lui Dum-  
nezeu anul cel nou, cu toate daru-  
rile lui — și cu cele bune, și cu cele  
mai puțin bune.

De anul care a trecut, nu ne  
ne despărțim cu simțăminte rele. El  
a fost anul reculegerii noastre, anul  
în care ne-am redobândit încrederea  
în puterile de viață ale neamului  
nostru, anul în care ne-am ridicat  
din nou pe culmile marilor aspira-  
țiuni ce ne însuflețesc, anul în care  
— prin fapte admirate de toată lu-  
mea — am fost în stare să dovedim  
simțăminte de jertfă, de credință și  
de încredere în victorie, de toate  
acele virtuți cari reprezintă cea mai  
sigură cheazășie a propășirii unui  
popor.

Ii mulțumim anului 1941 pentru  
toate câte ne-au fost rânduite să le  
petrecem dealungul zilelor lui și îi  
reținem moștenirea pe care ne-a lă-  
sat-o: un gând mare, care trăiește  
în sufletul neamului, un gând care  
face să vibreze toate inimile româ-  
nești, un gând care ne împreunăză  
într'un singur suflet, un gând pentru  
care suntem gata să aducem orice  
jertfă, un gând pentru care genera-  
ția noastră trăiește și e în stare să  
și moară. (Aplauze).

Nu există putere pe lumea  
aceasta, care ne-ar putea strecura în  
suflete cea mai mică îndoială care  
să ne slăbească hotărârea de-al duce  
la îndeplinire.

Noi, în lungi veacuri de asu-  
prire și strămătorii, ne-am ales o  
vârtute necesară pentru reușita tu-  
tutor marilor înfăptuiri: vârtutea  
răbdării. Această vârtute o punem  
în lucrare și azi. Dar când va sosi  
momentul potrivit, o vom preface în  
foc căzut din cer, care să ne încăl-  
zească întru ducerea la îndeplinire a  
idealului nostru național.

Biserica străbună, care „scăpare  
s'a făcut nouă din neam în neam”,  
se identifică întru totul cu acest gând,  
il propovăduiește de pe amvoane, îl  
binecuvântă din pragul sfintelor al-  
tare și îl înfățișază în rugăciunile ei  
înaintea lui Dumnezeu, ca de Sus  
să ne vină și de astă dată ocrotirea  
care nu ne-a lipsit nici odată când  
a fost vorba de biruința sfintei noa-  
stre dreptăți.

Mă simt nespus de fericit când  
văd atât de solidar neamul nostru și  
îndreptat cu toată simțirea lui spre  
acest ideal. Nu vom înceta să ru-  
găm pe Dumnezeu să întărească  
brațul scumpei noastre armate, în  
care eu văd organul care la mo-  
mentul potrivit, la „plinirea vremii”,  
își va pune în cumpănă toată pute-  
rea, tot curajul, tot eroismul și spi-  
ritul de jertfă pe care i-l cunoaștem,  
ca să realizeze marile aspirațiuni ce  
ne încălzesc inimile.

Domnule General Comandant,  
din partea Bisericii, eu Vă rog să  
primiți cele mai fierbinți urări de  
isbândă integrală pentru anul ce-l  
începem. Vedem în armată cheazășia  
viitorului neamului nostru. Ea înfră-  
țește Crucea cu spada și cu drapelul  
național, pe care-l vedem fălând  
biruitor dela o margine la alta a ho-  
tarelor graiului nostru strămoșesc.  
Straje nebiruită a moștenirii stră-  
bune, de vrăjmași temută și de prie-  
teni cinstită, gata oricând să afirme,  
cu vigoarea înaintașilor cari s'au  
oștit vitejește pentru Lege și Cruce,  
drepturile noastre imprescriptibile  
asupra acestui pământ scump care  
ne aparține din veci și pentru veci  
de veci — aceasta a fost și este  
Armata României care se renaște.

Domnule Prefect, Vă mulțumesc  
din tot sufletul pentru caldele urări  
ce mi-ați făcut și Vă dau asigurarea  
că Biserica noastră Vă va sta în-  
tr'ajutor și de aici înainte, la satis-  
facerea nevoilor gospodărești ale ace-  
stui județ.

Domnule Rector, noi însoțim cu  
toată dragostea și stima munca de-  
votată ce o desfășoară Universitatea  
care poartă numele Regelui nostru  
desrobitor. Suntem martori ai idea-  
lurilor de cari este călăuzită această  
instituție și cărora le-ați dat o inter-  
pretare atât de fericită în cuvântarea  
prin care ați inaugurat acest an aca-  
demic. Ați mărturisit atunci sinteza  
dintre credință și știință, cristalizată  
în acel echilibru sufletesc al popo-  
rului nostru, care n'a ars pe rug

credința nimănui. Văd și suntem mar-  
tori cu toții în ce măsură Vă identi-  
ficați cu aspirațiile de azi ale nea-  
mului nostru românesc.

Domnule Primar, Vă mulțumesc  
pentru urările ce mi le-ați exprimat  
din partea Municipiului Sibiu și din  
partea grupului etnic german. Sibiul,  
cetatea de scaun a Mitropoliei arde-  
lene, este un lăcaș al păcii, pentru  
toți locuitorii lui. Biserica noastră e  
fericită că poate contribui, cu bine-  
cuvântările ei, la perfectarea acestei  
armonii. De veacuri muncim împre-  
ună acelaș pământ și n'vremuri grele,  
trebuie să găsim legături dela inimă  
la inimă. Faceți-vă interpretul sim-  
țămintelor mele cele mai bune față  
de populația Municipiului Sibiu și  
față de grupul etnic german din  
România.

Doamnă Prezidentă, femeile au  
fost cele cari au plecat la urma tu-  
tutor de lângă Crucea Domnului. De  
aceea, în dimineața Învierii, Hristos  
Mântuitorul le-a învrednicit de fa-  
voarea de-a li se arăta mai întâi  
lor. Societatea ortodoxă națională a  
femeilor române a fost totdeauna  
aproape de sbuciumul neamului no-  
stru. Imi aduc aminte, că la întee-  
meierea ei, am luat parte și eu, ca  
reprezentant al Mitropolitului Ioan  
Meșianu. Am spus atunci, că pre-  
cum noi Români privind la Carpații  
noștri falnici, unii dintr'o parte și  
alții din cealaltă parte, privirile ni se  
întâlnesc pe aceleași culmi, tot ase-  
menea și sufletele noastre, în avân-  
turile lor, ni se întâlnesc pe culmea  
aceluiaș ideal național. Erau cuvinte  
îndrăznețe pentru vremile acelea.  
Dar Dumnezeu ne-a ajutat să le ve-  
dem împlinite. Știu cât a contribuit  
Doamna principesă Alexandrina Can-  
tacuzino și Societatea ortodoxă pe  
care o conduce, la această împlinire.

Sunt foarte fericit, Doamnă  
Prezidentă, că alegerea tuturor s'a  
oprit asupra DVoastre cu prilejul  
recentei schimbări a comitetului fi-  
lialei locale a Societății ortodoxe na-  
ționale a femeilor române. Urându-Vă  
mult spor și binecuvântare în munca  
DVoastră, nu vreau să spun că am  
dori să vă reținem aici. Dimpotrivă,  
doresc să Vă vedeți realizată dorința  
căreia atât de frumos i-ați dat tăl-  
măciere.

Rostul nostru pe lume nu este  
acela de a mulțumi măruntele inte-  
rese personale, ci de a trăi exclusiv  
pentru aspirațiile neamului și de-a  
pune la contribuție toate puterile noa-  
stre pentru îndeplinirea lor totală.

Nu pot să știu ce ne va aduce  
anul pe care-l începem, dar știu că  
un popor care-i gata să facă orice  
jertfă pentru afirmarea dreptului său  
la viață și pentru îndeplinirea drep-  
telor sale năzuinși, nu poate fi oprit  
și abătut din calea destinului său.

Altă dată lumea lupta pentru  
drepturile indivizilor. Astăzi, ea  
luptă pentru drepturile națiunilor.  
Noi mergem înainte, lăsându-ne cu-  
prinși de acest val al dreptății eli-  
beratoare.

Urând fie arăia din DVoastre  
prosperitate în noul an, rog pe bunul  
Dumnezeu să facă să răsară în anul  
ce vine — ori în altul pe care-l va  
alege — soarele dreptății Sale pe  
cerul Patriei, iar noi să ne putem  
bucura de lumina lui. (Aplauze).

## Sufletul nației noastre

Calendarul ziarului clujan „Tribuna  
Ardealului” pe 1942 publică următorul ar-  
ticol al P. Sf. Episcop Nicolae Colan:

Oricât s'ar mai gălcească învâfășii în  
jurul acestei întrebări, pare adevărat că  
sufletul unei nații îl zidesc mai ales trei  
puteri: legea, limba și pământul.

În orice caz, sufletul neamului no-  
stru a fost zidit de legea lui Hristos, pe  
care o mărturisim după rânduiala răsă-  
riteană. Dulceeața ei ne-a făcut blânzi,  
îngăduitori și iertători față de semenii  
noștri — de orice limbă și credință ar  
fi ei — și tot ea ne-a învățat să înfrun-  
tăm cu eroică seninătate vitregiile vre-  
milor — bineștiind, că numai celui «cre-  
dincios până la moarte i se dă cumuna  
vieții» (Apocalips 2, 10).

Noblețe, limpezime și frumusețe a  
împrumutat sufletul nostru și din graiul  
strămoșesc. Căci adevăr a grăit poetul  
când a spus:

„Mult e dulce și frumoasă  
Limba ce-o vorbim...”

De aceea — cinstind după cuviință  
credința, limba și pământul altora —  
ne iubim mai ales legea, limba și pă-  
mântul nostru. În ele iubim, mijlocii, pe  
însuși Părintele nostru cel ceresc, după a  
cărui rânduială ne este dat să viețuim,  
creștinește, pe aceste plaiuri, în mijlocul  
altor nații.

Episcopul NICOLAE

## Cuvântul Bisericii

Sub acest titlu cetim în „Gazeta Tran-  
silvaniei” din 1 Ianuar 1942, Nr. 1, Anul  
105, următoarele:

Gazeta Transilvaniei dela Brașov  
și Telegraful Român dela Sibiu sânt  
cele mai vechi ziare dincoace de Car-  
pați cu apariție neîntreruptă dela înfiin-  
țarea lor și până azi.

Prin ele, Sufletul și Neamul și-au  
proclamat drepturile imprescriptibile la  
viață și libertate. Prin ele, generația de  
azi primește o glorioasă moștenire, pe  
care avem să o păstrăm neprihănită și  
să o transmitem urmașilor îmbogățită.

Dorim «Gazetei Transilvaniei» de-  
plină izbândă și rodnică lucrare, iar Re-  
dactorului și colaboratorilor împărtășim  
arhierească binecuvântare.

Sibiu, la 11 Decemvrie.

NICOLAE  
arhiepiscop și mitropolit



## Cu încredere în ajutorul lui Dumnezeu

Toate cuvântările, cari au fost ținute din prilejul Anului Nou de către reprezentanții de seamă ai poporului nostru, au exprimat convingerea că anul în care am intrat va fi un an de mari eforturi întru conducerea războiului, dar în același timp și un an decisiv pentru destinul de veacuri al omenirii. Iar deciziunea care se va desprinde din apriga înclăștare neputând fi decât favorabilă dreptății sfinte a națiunilor, va aduce și neamului nostru, care nu s'a abătut nici o clipă dela idealul dreptății, bucuria curată după care înseamnă, M. Sa Regele a spus în răspunsul cu care a întâmpinat urările corpului diplomatic: «Sunt sigur că Dumnezeu va îndrepta pașii Națiunilor spre căile justiției și că o pace de dreptate va veni să încununeze jertfa luptelor de azi pentru un viitor mai mare și drept».

Di Mareșal Ion Antonescu, re-strângânduși preocupările la viitorul neamului, a exprimat această certitudine în legătură cu ceea ce ne interesează în mod special: «Anul 1942 va fi un an de lupte grele și de judecăți izbăvitoare. Înclăștarea popoarelor va trebui să deschidă luminii de viață nouă prin biruința drepturilor. Neamul românesc nu poate ieși din această frământare decât puternic și sporit în drepturile lui, pentru că el a adus în această luptă sufletul credinței, sângele jertfei și onoarea dreptății. De aceea, Români, în acest drag de An Nou, priviți cu încredere viitorul».

Această încredere s'a manifestat în cuvântările ce s'au ținut la Sibiu în ziua de Anul Nou, la recepția ce a avut loc în reședința mitropolitană. Certitudinilor ce s'au exprimat cu această ocazie de către rectorul Universității, dl. Iuliu Hașeganu și de către ceilalți vorbitori, le-a pus accentul ultimei intensități I. P. S. Mitropolit Nicolae. «Anul ce-a trecut, a spus înaltul ierarh, ne-a lăsat moștenire un gând mare ce trăiește în sufletul neamului, ce pune în mișcare orice efort, ce face să vibreze toată inima românească. Dumnezeu ne va ajuta să-l înfrățim în timpul care vine».

Greutățile anului care și-a revărsat zorile peste noi vor fi mari. Vor fi mai mari decât cele din anul trecut. Nici nu putem încă ști la ce privațiuni ne va supune, cu câte încercări ne va proba puterea de răbdare. Lacrimile ce s'au vărsat anul trecut vor fi urmate de altele, îngrijorările de până acum vor deveni și mai apăsătoare, eforturile ce se vor cere dela toți vor fi și mai mari.

Ele vin asupra întregii lumi. Alte popoare au suferit până acum și vor suferi și de aci înainte mai mult ca noi. N'ar fi nici frumos și nu ne-ar fi nici folositor să nu ne împărțim din paharul universal al greutăților. Nu ne-ar crește sufletul în rând cu al tuturor popoarelor.

Dumnezeu vrea să învețe neamurile cu o viață mai aspră, mai bărbătească. Viața de aci oricum e ceva firav, trecător, e un moment scurt de trecere, o punte care mai curând sau mai târziu, dar în mod sigur se va prăbuși sub picioarele noastre. Dar omul a căutat să acopere acest caracter primejdios al ei, a căutat să o ferească în siguranță, să o împrejmuiească în ziduri groase făcute din aparență și iluzia că nimic nu o amenință, că suntem aici pentru vecii vecilor.

Timpurile de azi ne arată viața așa cum e, ne face să o socotim și să o trăim ca pe un bob de rouă, ca pe o lucire trecătoare în lumina soarelui.

Războiul învață pe oameni să pornească în fiecare clipă cu orice pier-

dere și chiar cu pierderea vieții, îi obișnuiește să umble pe puntea de cutit a prăpastiei fără să se sperie de prăbușirea de care mai curând ori mai târziu vor avea parte. Noi suntem niște somnambuli, umblând tot timpul pe crestele vecine cu abisul morții. La vederea acestei situații a noastre ne trezește numai războiul, învățându-ne totodată să nu ne mai speriem. Războiul e dascălul nostru întru realism și întru bărbăție. El e o școală forțată, singura afară de cea a Evangheliei care nu ne iluzionează cu trainicia stării noastre de aici, ci ne descoperă în intimitatea existenței caracterul ei de clipă fulgerătoare.

Evanghelia ne mai învață însă că valoarea acestei clipe e totuși uriașă nu prin durată, ci prin calitatea ei. Dar din valoarea ei creștinul nu treage concluzia de-a o prelungi, ci de-a o trăi cu fața către Dumnezeu, cu referire la El. O pătimase silință de-a o prelungi cu orice preț cât mai mult, de-a o înconjura cu ziduri betonate de siguranță și de alungare a gândului că e trecătoare, e chiar un păcat, întrucât nu mai e socotită ca simplă trecere spre Dumnezeu. Creștinul adevărat are în toată clipa trează în conștiință putința isprăvirii vieții, dar aceasta nu îl umple de panică. Conștient în tot momentul de situația primejdioasă a existenței sale, el e totuși stăpânit de siguranță, dar nu de o siguranță burgheză și nepăsătoare în lumea de aici, ci de siguranța care contemplă existența netrecătoare care-l așteaptă în mâna lui Dumnezeu.

În permanentă primejdie și totuși sigur, în neîncetată privire a morții și totuși calm, în totală nesiguranță în ce privește lucrurile de aici și viața proprie și totuși senin și dătător de curaj, aceasta e atitudinea creștinului, pe care ne-a descris-o atât de minunat Apostolul Pavel.

Trăind așa referim clipa de aici continuu la Dumnezeu și prin aceasta ea se umple de o valoare de care atârna fericirea noastră veșnică, chiar dacă nu durează decât foarte scurt. Să-l rugăm pe Dumnezeu să dăreze însă în orice caz până când ea câștigă această calitate. Pe urmă durată nu mai importă.

Starea de suflet cu care ne obișnuiește războiul arătându-ne caracterul trecător al vieții noastre, să o întregim deci cu credința în Dumnezeu și greutatea ne vor părea ușoare.

Iar dincolo de soarta individuală a unuia sau altuia dintre noi să avem încredere că nu peste mult va aduce Dumnezeu din nou o eră de liniștire a valurilor omeniei, cu biruința dreptății acelor cari n'au luptat decât pentru ea.

Cu cât vom suporta mai cu răbdare, mai creștinește, mai încrezători în Dumnezeu, timpurile aspre ale războiului, cu atât vom ieși mai teferi și mai tari din ele. Cununa răsplății o dă Dumnezeu celor ce au arătat o răbdare și o încredere mai neclintite.

Cât va lăsa Dumnezeu lumea aceasta să existe, va susține și ordinea morală, căci societatea omenască fără această ordine nu poate dăinui. Iar noi nu așteptăm altceva decât restabilirea existenței normale a vieții popoarelor pe temelia ordinii morale a dreptății.

D. STĂNILOAE

C. preoți să stea în fruntea mișcării

Oastea Domnului

## Serbarea Anului nou la Sibiu

Ziua de început a noului an a prilejuit la Sibiu, în cadrul obișnuitelor ceremonii, puternice rostiri ale încrederii românești în viitorul de dreptate al neamului.

După slujba de invocare a Duhului Sfânt din catedrala mitropolitană și după defilarea companiei de onoare în fața căreia dl comandant de armată, eroul general N. Macici, a rostit un cuvânt de îndemn pentru viitoarele misiuni ale oastei noastre, s'a desfășurat în reședința mitropolitană o impresionantă recepție la care au participat toți conducătorii de instituții și toată intelectualitatea Sibiului.

Au fost de față dñii generali: N. Macici, Mitrănescu, I. Pleniceanu, Șerb și dl prefect al județului colonel Darie Rădulescu, rectorul Universității dl Iuliu Hașeganu, I. P. C. Sa Păr, Arhim. T. Scorobet, Părintele rector al Academiei teologice Dr. D. Stăniloae, profesori universitari D. D. Roșca, decanul Facultății de Litere și Filozofie, Ghidionescu, O. Ghibu, Silviu Dragomir, Valeriu Bologa, Al. Procopovici, Eug. Speranția, I. Crăciun, Marius Sturza, dl Ștefan Metes directorul Arhivelor Statului, dna Sofia Metes, P. C. Sa Icon. stavr. colonel I. Dăncilă vicarul episcopiei militare, A. Dörr primarul municipiului, Dr. Ilie Beu președintele Băncii „Albina”, Păr. Ion Agărbiceanu, Dr. G. Preda etc. etc.

Făcându-și apariția I. P. S. Mitropolit Nicolae, cel dintâi a pus cu cuvântul dl general Nicolae Macici aducând în numele armatei române, care a luptat glorios pentru apărarea creștinismului, omagii Bisericii strămoșești și cerând ilustrului ei Ierarh ardelean binecuvântarea pentru lupta viitoare.

Recunoștința clerului și a instituțiilor și corporațiilor bisericești față de I. P. S. Mitropolit a exprimat-o I. P. C. Sa Păr. Arhim. Teodor Scorobet, a cărui cuvântare o reproducem în altă parte a foil.

O avântă cuvântare a rostit dl Iuliu Hașeganu, rectorul Universității Daciei Superioare.

«Universitatea Ardealului care poartă numele regelui întregitor de neam trăiește de doi ani aici aproape de Biserica lui Șaguna și de școala lui Gheorghe Lazăr, a început Dsa. Deși lovită dureros, ea și-a regăsit toate puterile aici în preajma capitalei religioase a Românilor ardeleni, unde și le încălzește la lumina credinței. Universitatea noastră a participat la lacrimile naționale și la vărsarea sângelui neamului. Ea știe că un popor nu se ridică decât vărsând lacrimi și sânge. La Sibiu Universitatea a mers cu un pas înainte. Dela o activitate poate prea exclusiv absorbită în probleme ale științei, ea s'a ridicat alături de credințele neamului și de idealurile lui. Alături de o biserică mândră și de o armată vitează, ea a devenit, aici la Sibiu, o Universitate militantă pentru dreptatea neamului».

Dl prefect colonel Darie Rădulescu a adus omagii administrației, iar dl A. Dörr a vorbit în numele Municipiului și al Grupului etnic german, exprimând sentimentele de camaraderie și de lealitate ale compatrioților Sași, față de poporul român.

Un duos cuvânt pentru gândul nostru cel mai scump și pentru cel ce ne sunt aproape de inimă a rostit dna Sofia St. Metes, președinta Societății ortodoxe a femeilor române din Sibiu.

Luând cuvântul I. P. S. Mitropolit Nicolae a mulțumit tuturor vorbitorilor pentru sentimentele de iubire ce le-au tălmăcit față de I. P. S. Sa, declarând că le referă la Biserica neamului «care dealungul unor vremuri grele ne-a ocrotit sufletul neamului și toate comorile lui». «De anul trecut nu ne despărțim cu gânduri rele, ci cu sentimente bune, a spus mai departe înaltul ierarh. El a fost anul reculegerilor, anul în care ne-am dobândit încrederea în puterile de viață ale neamului, anul în care ne-am ridicat în avânturile sufletului nostru din nou spre culmea marilor aspirațiuni ce ne călă-

uzesc. În cursul lui am dovedit prin fapte admirate de toată lumea spirit de jertfă și am arătat că în sufletele noastre trăesc virtuțile ce asigură viitorul unui neam. Ne-a lăsat apoi drept moștenire un gând mare ce trăiește în sufletele noastre, gândul ce face să vibreze toată inima românească, gândul pentru care suntem gata să aducem orice jertfă și pentru care trăesc generațiile neamului și știu să și moară. La acest gând noi nu renunțăm și nu există putere pe lume care să ne facă să slăbim în hotărârea noastră».

Biserica se identifică cu acest mare gând al neamului. Il propovăduiește în evanghelizarea ei, îl binecuvintează dela altarele ei, îl înfățișează în rugăciunile ei înaintea lui Dumnezeu ca deacolo din cer să ajute sfânta noastră dreptate. Eu mă simt fericit când văd atât de una neamul nostru în această privință îndreptat cu toate forțele sale spre înfrățirea acestui mare gând».

Adresându-se dlui General N. Macici, I. P. S. Mitropolit a spus:

«În armată vedem chează viitorului nostru. Ea e organul neamului prin care, la plinirea vremii, punându-și în cumpănă tot eroismul, își va realiza marile aspirațiuni. Biserica ține să-și înfrățască crucea ei cu sabia DVs. și cu drapelul țării pe care dorim să-l vedem fluturând oriunde poruncește dreptatea noastră».

Dl rector al Universității i-a declarat:

«Suntem martori ai idealurilor de cari e călăuzită Universitatea noastră și cărora DVs. le-ați dat expresie strălucită cu ocazia inaugurării acestui an academic. Ați pledat atunci pentru sinteza între știință și credință cari numai în armonie pot duce la mai mult bine. Sinteza aceasta neamul nostru a cristalizat-o într'un echilibru sufletesc ce n'a tolerat arderi pe rug».

I. P. S. Sa a adresat cuvinte tot atât de potrivite dlui Prefect, dlui primar și reprezentant al grupului etnic german, arătând spiritul de pace și de armonie în care au trăit în orașul nostru Români și Sași.

De încheiere a rostit câteva cuvinte de laudă pentru Societatea ortodoxă a Femeilor Române și de apreciere pentru președinta lor dna Sofia St. Metes.

Recepția s'a încheiat într-o atmosferă de nădejdi întărite.

## Scrisoarea școlarilor

Bunii elevi dela școala din Furcșoara, județul Hunedoara, au trimis I. P. S. Sale mitropolitului Nicolae al Ardealului scrisoarea următoare:

Înalt Prea Sfințite,

Noi, elevii școlii primare de stat din comuna Furcșoara, județul Hunedoara, cu profund respect venim a Vă înștiința că, cu data de azi, 19 Decembrie 1941, am trimis pe adresa Cassa Consiliului Arhidiiecezan suma de 776 Lei, colectată de elevii școlii, din indemnul dlui preot-învățător Cornel Ghișă, pentru a distribui, — după cum Veți afla de bine, copiilor săraci, fără adăposturi, — micul nostru dar, pentru alinarea și bucuria lor.

Vă rugăm, Înalt Prea Sfințite, a ne da binecuvântarea, rămânând fii supuși ai Înalt Prea Sfinției Voastre, și credincioși ai sfintei noastre biserici, sărutându-Vă mâinele.

Furcșoara, la 19 Decembrie 1941, Negrița Augustin clasa VII cassar; Cornean Gaspăr cl. VII, Negrița Augustin cl. VI. membri din comisie.

Constatănd primirea sumei colectate, I. P. S. Sa trimite vrednicilor elevi arhiepiscopului Sa binecuvântare, — la care noi adăugăm cuvânt de laudă pentru creștin-nească faptă a tinerilor arătați mai sus.



## Cuvântul

rostit de I. P. C. Sa Arhim. Teodor Scorobeș, cu prilejul anului nou

Inalt Prea Sfințite,

Cu vrerea lui Dumnezeu am trecut pragul Anului nou și din acest prilej dorim ca în numele Consiliului Arhiepiscopesc și Mitropolitan, în numele instituțiilor bisericești centrale, în numele asociațiilor creștine eparhiale și al Clerului și credincioșilor din Arhiepiscopie să Vă prezentăm urările cele mai cordiale de sănătate și de arhipăstorie binecuvântată în slujba lui Dumnezeu și a Neamului.

Anul care s'a încheiat a fost plin de sbucium. Am trăit un capitol istoric din drama cea mare a lui Dumnezeu, căci istoria e sfera activității lui Dumnezeu în lume și instrumentul voci Lui, căreia toți trebuie să se supună ori să peară.

Durerile mari scormonesc adâncurile misterioase ale ființei noastre. După cumplita lovitură din anul prăbușirii, neamul nostru cuminte și încercat și-a înfășurat trupul rănit în năstrupa de aur a nădejilor sfinte, pregătindu-se pentru ceasul reculegerii. Astăzi vară, când a sunat ceasul, potențialul sufletească al neamului a fost înălțat peste așteptări. Războiul a pus în vibrație harfa suferințelor și a durerilor. Biserica însă a fost una cu neamul și a îndeplinit o misiune vrednică de trecutul și de glorioasă ei moștenire. Noi știm cât de însemnat a fost aportul sfintei Biserici în pregătirea stării de spirit din anul acesta, care se încheie cu un excedent moral însemnat. Deasemenea știm cât datorăm I. P. Sf. Voastre, care ați condus Biserica, Clerul și credincioșii ei în acest interval. Știm că n'ați făcut ceea ce ați făcut cu gândul la recunoștința generației de azi, ci pentru că așa v'a impus conștiința. Dar recunoștința contemporanilor nu lipsește; dovadă răsunetul adânc și sprijinul ce vi-l dă obșteea întreagă.

Prin expediția misionară în părțile desrobite și realipite la patrimoniul Statului ați arătat tuturor că nu există problemă obștească să poată fi soluționată corect și definitiv decât înălțând-o la zenitul idealului lui Hristos.

Numai așa va ajunge la mântuire acest neam, pregătindu-se să fie instrument de mântuire în mâna lui Dumnezeu.

Mulțumitori de tot ce ați făcut, Vă promitem solemn că în anul împlinirii, în care am intrat, vom închina și mai mult toate puterile noastre în slujba lui Dumnezeu și a neamului. Vă rugăm să împărtășiți arhieriasca binecuvântare acestui solemn făgăduință și să ne îngăduiți a Vă spune din tot sufletul:

Intru mulți fericiți ani!

**Religia și Morala în concepția Școalei sociologice franceze**, de P. F. Alexandru Huși, 1940. Pg. 109, Lei 45.

Școala sociologică franceză, apărută la sfârșitul secolului trecut, a fost înscrisă, de apologetica veacului nostru, printre dușmanii religiei și moralei.

Părintele P. F. Alexandru, dela Huși, s'a oprit, în studiul său, la expunerea și combaterea procedurii acestei școli, menite să coboare religia și morala pe treapta instituțiilor sociale.

„Teoria sociologică a religiei după școala durkheimiană”, este expusă, în prima parte a lucrării. Intrucât societatea, întrunește condițiile suficiente, pentru nașterea, menținerea și dezvoltarea sentimentului religios, este socotită mama religiei și moralei.

În partea a doua a lucrării se justifică necesitatea existenței celor două discipline: morala teoretică și știința moralurilor. Ceeace una idealizează, alta concretizează.

Scrișul Păr. Alexandru rodul unei minuțioase studieri, prezintă aspectul unei serioase apologii, pentru care o și recomandăm celor ce vor să-și spună cuvântul întru apărarea credinței creștine. — Gh. Constantin.

## Programul

serviciilor religioase la Sfânta biserică Catedrală din Sibiu pe luna Ianuarie 1942

1. În fiecare zi dimineața la ora 6<sup>1/2</sup>, Utenie și în continuare la ora 7<sup>1/2</sup> Sf. Liturghie. Seara la ora 6 Vecernie.
2. Luni, Miercuri și Vineri, după Sfânta Liturghie se săvârșește Sf. Maslu la ora 8<sup>1/2</sup> pentru cei din război. Seara după Vecernie «Acatistul Maicii Domnului».
3. În Dumineci și Sărbători dimineața la ora 8<sup>1/2</sup> Utenie, iar la ora 9<sup>1/2</sup> Sfânta Liturghie. La liturghie cântă „Corul catedralei”, sub conducerea profesorului Gheorghe Șoima.
4. Joi la 1 Ianuarie 1942 (Sf. Vasile) servește: I. P. C. Arhimandrit Teodor Scorobeș, prot. cons. Ieronim Grovu, Dr. Sp. Cădea, prot. Mihail Neagu și preot Ioan Muntean; diaconii Ioan Circov și Simion Macarie. Predică: prot. Mihail Neagu. La „Oastea Domnului” după la ora 4 predică preotul Ioan Muntean.
5. Duminecă în 4 Ianuarie 1942 servește: Prot. Ieronim Grovu, prot. Sp. Cădea și preotul Ioan Munteanu; diaconii: Alex. Popa și Anatolie Scurtu. Predică pretul I. Muntean. După masă la ora 4 la „Oastea Domnului” predică părintele Nicolae Vonica.
6. Marți în 6 Ianuarie 1942 (Botezul Domnului) liturghie arhierască, servește: I. P. Sf. Mitropolit Nicolae înconjurat de un sebor de preoți. La ora 11 procesiune religioasă în Piața Regele Ferdinand I, unde se săvârșește Sfântul Botez de către I. P. Sf. Mitropolit.
7. Miercuri în 7 Ianuarie 1942 (Sf. Ioan Botezătorul) servește: Prot. Mihail Neagu, preotul Ioan Nicoară și Nicolae Vonica; diaconii: Ioan Circov și Cornel Dascăl. Predică: pâr. Nicolae Vonica. La „Oastea Domnului” în ambele zile ale Botezului predică după masă la ora 4 preoții N. Vonica și I. Muntean și prot. M. Neagu.
8. Duminecă în 11 Ianuarie 1942 servește: Prot. M. Neagu, prof. Dr. Nicolae Neaga și prof. Zosim Oancea; diaconii: Simion Macarie și Dr. N. Balca. Predică: Pâr. prof. Zosim Oancea. După masă la ora 4 la „Oastea Domnului” predică preotul Nicodim Belea.
9. Duminecă în 18 Ianuarie 1942 servește: Prot. cons. Ieronim Grovu, prot. prof. Aurel Nanu și prot. M. Neagu; diaconii: Ioan Circov și Anat. Scurtu. Predica de consacrare pentru studenții universitari o ține prot. Mihail Neagu. La „Oastea Domnului” predică prof. Zosim Oancea.
10. Duminecă în 25 Ianuarie 1942 servește: Prot. prof. Gheorghe Maior, prot. Mihail Neagu și dir. D. Călugăr; diaconii: Anatolie Scurtu și Sim. Macarie. Predică: prot. M. Neagu. După masă la ora 4 predică la „Oastea Domnului” pâr. Ioan Muntean.
11. Vineri în 30 Ianuarie 1942 (Sf. Trei Ierarhi Vasile, Grigore și Ioan) servește: Prot. M. Neagu, preotul Nicodim Belea și Iosif Țint; diaconii: I. Circov și A. Scurtu. Predică: pâr. Iosif Țint. La „Oastea Domnului” după masă la ora 4, predică pâr. Nicolae Vonica.

Nr. 16.574

## Comunicat

Având în vedere că participarea personalului bisericesc la lucrările consiliilor de colaborare județene e obligatorie și de interes obștesc și patriotic, punem în vedere Prea Cuc. protopopi și preoți din centrele județene că absențele nemotivate dela întrunirile Comisiunilor de colaborare vor fi sancționate de autoritatea bisericească și civilă.

Sibiu, 3 Ianuar 1942.

Consiliul Arhiepiscopesc

## În prag de an nou

Proclamația, către români, a dlui Mareșal Antonescu, arătând ce a fost Anul 1941, în istoria neamului și în fapta românească, grăește astfel:

Azi vă adunați cu toții în tinde de biserică, în lumina caldă a vetrei românești, în cazărmi și pe câmpuri de luptă, pentru a, din înaltul Cerului, să primiți în sunet de clopote, semnul credinței veșnice a Dumnezeului nostru ocrotitor.

În fața lui Dumnezeu, în fața credinței Lui, în fața gloriei strămoșilor noștri, stăm azi uniți și gata de a înfrunta toate primejdiiile anului ce va să vină, gata de a urca toate crestele biruinței care nu poate să întârzie.

Românilor de pretutindeni, le trimit, în acest ceas de cutremurare sfințită, gândul Regelui și al meu, gândul nostru de mândrie, că începem un an nou cu frunte nouă și că putem privi viitorul cu încrederea pe care ți-o dă bucuria datoriei împlinite prin credință și prin jertfă.

Din durerile anului sfârșit, să toarcem fior de viață nouă și de nouă împlinire românească.

Cei cari au greșit să-și înțeleagă păcatul, iar cei care au stat cu brațele încrucișate, să-și desfacă azi pieptul de români și să-și prindă puterile în holda muncii românești.

Din pragul Anului Nou, chemându-Vă la muncă, la răspunderi și la jertfă, dar asigurându-vă că vă voi duce cu aceeași onoare, cu aceeași cinste neprihănită, cu aceeași credință nestrămutată la mândria de a putea vorbi lumii de istoria drepturilor noastre.

## AVIZ

Onor. Minister al Culturii Naționale și al Cultelor ne comunică prin adresa cu Nr. 61.090/1941 din 12 Noemvrie 1941 următoarele:

„Dată fiind starea de război în care ne aflăm de luni de zile, în mai toate regiunile țării, pot fi găsite obiecte explozibile (granate, obuze etc.), cu care umblând, fără precauțiune, sânt cauzatoare de moarte.

Având în vedere această situație, avem onoare a vă ruga să binevoiți a dispune ca preoții noștri să atragă atențiunea credincioșilor asupra primejdiei ce o reprezintă aceste obiecte, invitându-i să se ferească de a umbla cu ele, și a le semnala autorităților ori de câte ori le găsesc”.

Sibiu, 3 Decemvrie 1941.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 17.351/1941

## Aviz

— În atențiunea personalului bisericesc (preoți și cântăreți) —

Începând cu 1 Ianuar 1942 se va primi ajutorul de familie, după copii trecuți de 16 ani, numai în următoarele cazuri și pe lângă actele indicate mai jos:

a) Pentru școală sau pregătire profesională:

1. Extras de naștere,
2. Certificat că copilul este în viață.
3. Certificat de școlaritate sau dovadă eliberată de patron.

4. Certificat eliberat de organele fiscale pentru venituri proprii de 1000 lei sau 2000 lei lunar după localitate (sat sau oraș).

În acest caz ajutorul de familie se poate primi până la vârsta de 25 ani.

b) Cazuri de infirmitate pe toată viața:

1. Certificat medical eliberat de medicul primar sau de circumscripție.
2. Certificat eliberat de organele fiscale pentru venituri proprii de 1000 lei sau 2000 lei lunar după localitate. În acest caz ajutorul de familie se primește pe toată viața copilului infirm.

Sibiu, 15 Decemvrie 1941.

Consiliul Arhiepiscopesc

## Rolul scrisului bisericesc

— La 20 de ani de apostolat al foii „Lumina Satelor” —

În deobște scrisul este socotit o lucrare de mână a doua, mai ales când e vorba de acțiuni destinate mediului rural. Aceasta, din pricina unei evidente insuficiențe culturale a satelor. Scrisul cerând o anumită pregătire, pare a avea mai puține sorți de izbândă decât vorba rostită. Și cu toate acestea scrisul poate face minuni. Un exemplu viu și de nesdruncinat ni-l oferă foaia „Lumina Satelor”, a cărei existență, de 20 de ani, este imaginea celui mai activ apostolat sătesc.

Deși o foaie informativă, „Lumina Satelor” și-a creat o puternică tradiție și a realizat o vădită activitate misionară, prin aceea că posedă un stil al ei, specific, care o diferențiază radical de toate celelalte publicații similare, fie ele isvorite chiar din cercuri eclesiastice. Acest stil constă în aceea că nu se lasă dominată de învălmășagul întâmplărilor și al atitudinilor telurice, ci caută să domine și să subordoneze totul ideii că există un stăpân al istoriei, dincolo de istorie. „Lumina Satelor” are nou faptul că introduce în ziaristica informativă pe Dumnezeu. În locul lui „foaie verde” și „hai lăță-n deal la vie”, în locul „tăcelor țărănești” ea a adus pe Hristos. Destule glume și povești se spun în lume. Ziarul obləduț de Vlădica Nicolae dela Sibiu nu trebuie să fie o foaie cu folclor și literatură „culturalizatoare”, ci o adevărată foaie de presanță vlădicească. O foaie în care să se vadă că nu „Bietul om e sub vremi” ci omul trebuie să cârmuiască vremea, ajutat de puterea omniprezentă a lui Dumnezeu.

A reușit foaia aceasta să-și îndeplinească chemarea? Nu cumva și-a plictisit cetitorii cu lucruri „religioase” pe care unii le-au socotit departe de gustul poporului? Răspuns apăsător ne dau cei 20 de ani de biruință neîntrerupte. „Lumina Satelor” nu numai că are cei mai mulți abonați din câți se pot întâlni la o foaie populară, nu numai că e cea mai răspândită, dar este unica foaie care a fost în stare să stărnească o adevărată revoluție religioasă, într-o țară în care putreziciunea era nota dominantă. Să nu se uite că „Oastea Domnului” uriașă mișcare de trezire duhovnicească este copilul foii „Lumina Satelor”. Și iarăși, să nu se uite că poate la redeșteptarea românească și morală a statului de azi, a contribuit modest, dar efectiv și foaia aceasta care apare din teascurile vlădicești dela Sibiu.

Prin „Lumina Satelor” scrisul bisericesc își câștigă un prim rang în rândul celorlalte feluri de scris. Căci alături de un rol religios și moral, putem vorbi de un rol cultural național și social, pe care l-a îndeplinit și-l va îndeplini și după acești festivi 20 de ani.

Deși pare curios, totuși mărturisim cu toată sinceritatea și la nevoie aducem dezechilibrul, prin care se va vedea că mulți analfabeți au învățat să citească numai de dragul de a citi „Lumina Satelor”.

Nu mai puțin însemnat este rolul ei național. Fiind o foaie cetăț în toată țara și chiar dincolo de granițe de creștini iubitori de cetiri adevărate, „Lumina Satelor” poate fi considerată nu numai un factor important de unitate religioasă ci și factor de unificare a întregii conștiințe românești de pretutindeni.

În sfârșit „Lumina Satelor” este un puternic factor social. A adunat tineri și bătrâni, învățați și neînvățați, lucrători și țărani, medici advocați la picioarele acelui unic Hristos. Nu e aceasta cea mai mare biruință a ideii de fraternitate, de armonie socială? Nu e aceasta cea mai autentică democrație realizată prin duhul lui Hristos?

Acestea sunt meritele „Luminei Satelor” și apostolatul ei sfânt de 20 de ani. Dar ele nu sunt numai ale ei, ci și ale înțeleptului fondator: I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae. El este cel care a trasat această viguroasă brazdă creștină în câmpul zia-



ristice românești, „El este cel ce a determinat stilul” specific al foli. De aceea, la acest praznic mareț al „Luminii Satelor” se cade să-l aducem primul de recunoștință, zicând din adâncul sufletului: Intru mulți ani, Stăpâne!

Preot Ioan Opris

## INFORMAȚIUNI

**Mulțămire.** Înalt Prea Sfinția Sa Mitropolitul *Nicolae* mulțămește pe această cale tuturor acelor cari i-au adresat felicitări și urări de Sf. Sărbători și Anul Nou.

**Ajutorul de earnă,** desfășurat, cu ziua de 1 Decembrie 1941, în cadrul consiliului de patronaj, sub conducerea dnei *Maria Maresal Antonescu*, a atins cifre considerabile și neobișnuite până acum. Cuvântul de îndemn, adresat țării, de către Conducătorul statului, a găsit pretutindeni cel mai viu răspuns. S'au adunat, numerar și daruri în natură, în valoare de aproape 210 milioane lei. Porumb s'a adunat: 199 vagoane, grâu 28 vag., fasole și linte 26 vag., făină grâu 5 vag., mălai 6 vag., untdelemn 1350 litri, slănină 1250 kgr., mazăre 3000 kgr., ceapă 23 mii kgr., cartofi 41 vag., zahăr 3444 kgr., căpățini varză 22.500, zarzavat 12.500 kgr., — precum și 17.000 cămăși, 4000 perechi ciorapi, 1140 flanele, 1300 perechi încălțăminte, 1434 hăinuțe de copii, 980 perechi de mănuși, 800 per. de pantaloni, 250 paltdane, 1200 căciuli, 8254 kgr. săpun și 50 vag. lemne. Cel lipsit au primit astfel, de sfințele Sărbători, multă creștinească mângăiere, izvorâtă din dărnicia inimilor generoase.

**Grija de mănăstiri.** I. P. C. arhim. *Iuliu Scriban*, încredințat cu conducerea eparhială din Transilvania, se ocupă de organizarea vechilor mănăstiri, desființate sub regimul bolșevic. S'au înființat și organizat până acum: Mănăstirile de călugări în Balta, în jud. Dubăsari și în Odesa; a patra mănăstire, de călugărițe, tot în Odesa. I. P. C. Sa va numi și un exarh, care va stimula și mai mult înflorirea acestor așezăminte sfinte.

— În aceeași eparhie, cu 13 județe, s'a prevăzut numirea a 70 de protoierei.

**Daruri pentru cei lipsiți.** Prefectul județului Sibiu, dl colonel *Darie Rădulescu*, a distribuit, cu ocazia sărbătorilor de earnă, elevilor și studenților refugiați și săraci, suma de 80 mii lei din fondul destinat acestor scopuri, împreună cu 16.500 lei din fondul Comitetului de patronaj. Din sumele acestea a primit Universitatea clujeană „Regele Ferdinand I” din Sibiu 40.000 lei, Școala normală de fete „A. Șaguna” 7500 lei, Școala normală de băieți „A. Șaguna” 6000 lei; — alte școli siblene au fost dăruite cu sume dela 1000 lei până la 10.000 lei.

**Concert de colinde la Cluj.** În numărul, acum primit al *Tribunei Ardealului* dela Cluj, cetim o dare de seamă despre concertul de colinde românești, ținut în catedrala ortodoxă din acel oraș. Corul tinerilor, condus de pâr. L. Curea, a executat cele mai frumoase colinde, ascultate cu evlavie de românii localnici, în mijlocul cărora se afla P. S. episcop *Nicolae Colan*, dl *Negulescu*, consul general, consilierii din legație și alții.

**Preschimbarea monetelor de argint,** de 250 lei, cu efigia fostului Rege *Carol II*, se mai poate face până la 31 Ianuar 1942, — ultimul termen acordat pentru aceste monete.

Monetele de argint, cu efigia M. Sale Regelui *Mihai I*, nu se retrag din circulație.

† **Iosif Marcu sen.**, maeștru pardositor în Sibiu, membru în consiliul parohial Sibiu-Iosefin și membru fondator al „Reuniunii culturale naționale a meseriașilor români din Sibiu”, după lungi și grele suferințe a adormit în Domnul, împărțit cu sfințele Taine, în 5 Ianuar 1942, în al 71-lea an al vieții. Rămășițele sale pământești s'au înmormântat în 7 Ianuar în cimitirul central din Sibiu. Bunul Dumnezeu să-l odihnească în corturile dreptilor!

**Premii pentru monografiile satelor.** Asociațiunea culturală „Astra” Brașov (și, după exemplul ei, vor veni, poate, și alte despărțăminte mai de seamă) institue un concurs pentru cele mai bune monografii ale satelor din județul Brașov, și anume: Premiul I Lei 50.000, al II-lea Lei 30.000, al III-lea 20.000. Timpul de lucru s'a fixat trei ani, și adică din 1 Ianuar 1942 până în 31 Decembrie 1944. — **Preoții și învățătorii** satelor brașovene au prilej în deosebi să-și arate destoinicia într-o întocmire monografia satului lor. Premiile oferite, — mai ales când primele trei monografii se vor publica pe cheltueala „Astei” Brașov, — alcătuiesc indemn serios la muncă. Informații, în legătură cu redactarea monografiilor, se dau la: Secretariatul „Asteri”, Brașov, Bulevardul Regele Ferdinand, 12.

**Act de mulțămire.** Credincioșii suburbiei Brașov-Dârste aduc mulțămintă dlui *Dumitru Voina*, proprietarul întreprinderilor metalurgice din București și Brașov, pentru donația de 20.000 lei, și dlui *Dr. Ion Voina*, proprietarul fabricii de clocolă, pentru suma de lei 50.000, dăruți sfintei noastre biserici, pentru ajutorarea săracilor și renovarea clădirii sfântului locaș. — **Preot. N. Bârsan.**

**Regimul distrugător.** Mitropolitul *Evgloghie*, conducător sufletesc al emigranților ruși din Paris și străinătate, arată reprezentanților presei caracteristica regimului sovietic, care a distrus bibliotecile, bisericile și mănăstirile; în ultimii 20 de ani și-au dat sufletul, în groaznice chinuri: 100 de episcopi, zece mii de preoți și zece milioane de alți credincioși, — aceste cifre sânt adevăruri și nu uneltiri politice, spune Mitropolitul.

**Schimb de nume.** În considerare că numeroase străzi din Paris poartă numiri jidovești, zăre parisene, redactate de antisemiți, cer schimbarea numirii tuturor acestor străzi. — Cererea e bună și frumoasă, mai ales dacă după desjidovirea străzilor din capitală, se va continua acțiunea purificării în Franța întreagă.

**Bibliotecile școlare.** În clasele superioare ale școlilor din Cehia și Moravia se țin tinerimii conferințe despre organizarea și istoria bibliotecilor, însemnătatea tiparului, munca din bibliotecă, importanța cetirilor cărților bune etc.

## ȘTIRI LOCALE

**Predică în catedrala din Sibiu.** Duminecă, 11 Ianuarie 1942, va predica părintele prof. *Zosim Oancea*.

**Noul paroh ortodox în cartierul „Iosefin” Sibiu,** pâr. *Ioan Albu*, a fost instalat, Duminecă trecută, de către pâr. *Mihail Neagu*, protopopul Sibiului. În cuvântul său, rostit la instalare, pâr. protopop a accentuat rolul însemnat al pteotului în viața credincioșilor din acest suburbu, unde au slujit cu vrednicie valoroși înaintași. Noul paroh, pâr. N. Albu, mulțumind superiorilor săi, a dat încredințarea că va căuta, din toate puterile, să satisfacă așteptările lor.

**Răscumpărare de felicitări.** Dl Dr. *Vasile Bologa*, dir. de liceu I. p., răscumpără felicitările de onomastică și anul nou 1942, dăruind 500 lei Fondului săracilor din parohia ort. Sibiu-Cetate.

**Mulțămintă.** Dna *Agnes Dr. Măcelariu* și dl Dr. G. Măcelariu, avocat în Sibiu, dăruiesc fondului Bustul *Nicolae Cristea* dela Reuniunea meseriașilor români din Sibiu Lei 1000, ca răscumpărare a felicitărilor Crăciunului, ale Anului nou și ale Bobotezii. — Pentru prinos mulțăminte: *Comitetul*

Nr. 17.768/1941

## Concurs din oficiu

Se publică concurs cu termen de 30 zile pentru întregirea — prin numire din parte Consiliului arhiepiscopesc — a următoarelor parohii vacante de clasa a treia:

1. Dealul Babii; 2. Chiscădaga; 3. Corbi; 4. Hăpria română; 5. Luța; 6. Hașdău; 7. Măgura-Băița; 8. Nădăștia superioară; 9. Rădulești; 10. Voia; 11. Valea Iepii; 12. Furcșoara; 13. Grohot.

Cererile de concurs instruite conform Regulamentelor în vigoare vor fi înaintate Consiliului arhiepiscopesc în Sibiu.

Sibiu, din ședința secției bisericești a Consiliului arhiepiscopesc, ținută la 16 Decembrie 1941.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 694/1941 Prot.

(101) 1-3

## Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. I a **Ocna-Sibiu**, parohia de jos, protopopiatul Sibiu, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în Tel. Român.

Beneficiile împreunate cu acest post:

1. Salar dela stat.
2. Casă parohială cu 3 camere și bucătărie.
3. Sesiune parohială de 20 jugăre, arător și fânaș, din cari 8 jugăre sânt din Reforma agrară.
4. Stola uzitată în parohie.

Cererile de concurs, însoțite de toate actele necesare, se vor înainta oficiului protopopesc ortodox român din Sibiu, în termenul indicat. Totodată se va anexa și permisiunea de candidare primită dela P. V. Consiliu Arhiepiscopesc.

Candidații se vor prezenta în parohie, cu prealabila învoire a oficiului protopopesc, în vreo Duminecă sau sărbătoare spre a cânta la strană și a predica, eventual a servi la sfântul altar și a face cunoștință cu credincioșii.

Oficiul protopopesc ortodox român al Sibiului în înțelegere cu consiliul parohial. Sibiu, 20 Decembrie 1941.

Mihail Neagu  
protopop

Nr. 496/1941

(100) 1-3

## Concurs

Se publică concurs pentru întregirea parohiei vacante de cl. III-a **Josani**, cu filia **Pestiișul mic**, din protopopiatul Hunedorei, cu termen de 30 zile dela întâia publicare în *Telegraful Român*.

Beneficiile împreunate cu acest post:

1. Sesiune parohială 21 jugăre, pă-mânt arabil și fânaș.
2. Folosirea celor 3 cimitire cca 1 jug.
3. Stolele obișnuite în parohie.
4. Salarul dela stat.

Cererile de concurs se vor înainta oficiului protopopesc ortodox român al Hunedorei, în termenul indicat.

Candidații vor anexa la cererile de concurs și concesiunea P. Ven. Consiliu Arhiepiscopesc, că pot candida la această parohie.

Candidații se vor prezenta, cu în-cuviințarea prealabilă a oficiului protopopesc, în vreo Duminecă sau sărbătoare la biserică, spre a fi cunoscuți de către parohieni. Hunedora, 8 Decembrie 1941.

Oficiul protopopesc ortodox român al Hunedorei, în înțelegere cu consiliul parohial.

Nicolae Suciu  
protopop

## Citiți, sprijiniți și răspândiți ziarul Telegraful Român

Judecătoria de pace mixtă Sibiu, Secția c. f. Nr. 5012—1941 c. f. (1) 1-1

### Extract din publicațiunea de licitație

În cauza de executare pornită de urmărirea Biserica Ortodoxă Română din Gușterița contra urmăritel vād. Ana Radu n. Perea. Judecătoria:

A ordonat licitațiunea execuțională în ce privește imobilele situate în comuna Gușterița circumscripția Tribunalului (jud.) Sibiu cuprinse în c. f. a comunei Gușterița Nrul protocolului c. f. 595 sub Nr. de ordine A+5, Nr. top. 3053, 3054 în valoare de 18.730 lei cu prețul de strigare 14.048 lei și sub Nr. de ordine A+6, Nr. top. 3051/2/31 în valoare de 31.180 lei cu prețul de strigare 23.385 lei, înscrise ca proprietatea urmăritei vād. Ana Radu născ. Perea, pentru încasarea creanței de 40.932 lei capital și accesorii.

Licitațiunea se va ține în ziua de 19 luna Ianuarie anul 1942 ora 15 în localul oficial al C. F. strada Carmen Sylva Nr. 7 parter ușa 34.

Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat decât cel de strigare este dator să întregască imediat garanția — fixată conform procentului prețului de strigare — la aceeași parte procentuală al prețului ce a oferit.

Data Sibiu la 21 Sept. anul 1941.

Cond. c. f.: Judecător:  
(ss) Dr. Jurca (ss) Sălăgean  
Pentru conformitate: D. Răduțu

Nr. 558/1941

(99) 2-3

## Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III-a **Tomnatecul de jos**, din protopopiatul Zarand, județul Hunedoara, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în *Telegraful Român*.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.
2. Stola uzitată în parohie.
3. Casă parohială.

Cererile de concurs, însoțite de documentele necesare și în-cuviințarea de candidare a Prea Ven. Consiliu Arhiepiscopesc, se vor înainta oficiului protopopesc al Zarandului-Brad, în termen.

Concurenții se vor prezenta, cu în-cuviințarea prealabilă a oficiului protopopesc, într-o zi de Duminecă sau sărbătoare în parohie, pentru a face cunoștință cu credincioșii.

Brad, la 10 Decembrie 1941.

Ioan Indreiu  
protopop

Nr. 16.597/1941

(94) 3-3

## Concurs repeșit

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa I a **Geoagiu-Joseni**, din protopopiatul Geoagiului, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în *Telegraful Român*.

Beneficiile împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.
2. Casă parohială.
3. Sesiune parohială: 6 jug. arător, 2 jugăre fânaș, 1100 st. □ grădină și 1 jugăr cimitir.
4. Stola obișnuită în parohie.

Cererile de concurs, însoțite de actele necesare (preoții în activitate de serviciu vor anexa *numai* „Curriculum vitae”) se vor înainta Consiliului arhiepiscopesc din Sibiu, care va întregi parohia prin numire.

Sibiu, din ședința secției bisericești, a Consiliului arhiepiscopesc, ținută la 26 Noembrie 1941.

Consiliul Arhiepiscopesc

## Organizați Reuniuni de femei

Nr. 977/1941

(95) 3-3

## Concurs repeșit

Se publică concurs pentru întregirea parohiei vacante de cl. III-a **Renghet**, din protopopiatul Geoagiului, cu termen de 30 zile dela întâia publicare în *Telegraful Român*.

Beneficiile împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.
2. Casă parohială, cu grădină și pomi fructiferi.
3. Sesiune parohială de 7 jugăre.
4. Două părți lemne de foc din parchetul comunal.
5. Câte o măsură (14 kgr.) porumb sfărmat dela cca 150 familii.
6. Folosirea cimiterului de 2 jugăre.
7. Stola obișnuită în protopopiat.

Cererile de concurs, provăzute cu toate documentele necesare și cu în-cuviințarea înalt Prea Sfințitului Mitropolit, se vor înainta oficiului protopopesc ortodox român al Geoagiului în termenul indicat.

Doritorii de-a ocupa acest post se vor prezenta, cu în-cuviințarea protopopului, în vreo Duminecă sau sărbătoare în parohie la biserică, pentru a face cunoștință cu credincioșii.

Geoagiu, la 1 Decembrie 1941.

Oficiul protopopesc ortodox român al Geoagiului în înțelegere cu consiliul parohial din Renghet

Teodor Glodeanu  
protopop